

[Maisted]

virksomheder i området, der påfører befolkningen de samme gener.«

(Spm. nr. 943).

Begrundelse.

Det virker besynderligt, at et enkelt firma kræves nedlagt, når en række tilsvarende firmaer kan fortsætte driften, uden at miljøstyrelsen, der selvfølgelig har besøgt området, har krævet samtlige virksomheder lukket. Det burde være den samlede forureningssituation, der ligger til grund for miljøstyrelsens afgørelse.

Besvarelse (3/7 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Miljøbeskyttelsesloven bygger bl. a. på det hovedprincip, at kompetencen på det lokale og regionale plan er tillagt kommunalbestyrelserne og amtsrådene.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at gribe ind over for andre bestående minkfarme i Trundholm kommune, afgøres således i første instans af kommunalbestyrelsen, og kommunalbestyrelsens afgørelse vil i dette tilfælde kunne ankes til miljøstyrelsen og derefter til miljøankenævnet.

Som jeg oplyste i min besvarelse af 9. juni 1978 vedrørende spørgsmål 820, har Trundholm kommunalbestyrelse på baggrund af klager fra en række omboende nedlagt forbud imod fortsat drift af Højby Minkfarm. Kommunalbestyrelsens afgørelse blev stadfæstet af miljøstyrelsen og senest af miljøankenævnet, dog med ændring af fristen for virksomhedens afvikling.

Miljøstyrelsen har oplyst, at man ikke har kendskab til tilsvarende sager vedrørende virksomheder af denne karakter i Trundholm kommune.

Til *indenrigsministeren* (3/7 78) af:

Thorndahl (FP):

»Hvad har ministeren som tilsynsmyndighed til hensigt at foretage over for Københavns kommune i anledning af oplysningerne om, at kommunens skattemyndigheder under den skattemæssige behandling af en skatteborger inddrager den pågældendes læserbreve i ligningsarbejdet?«

(Spm. nr. 944).

Begrundelse.

Med junigrundloven af 1849 sikredes den danske befolkning retten til at udtrykke sig frit, og det blev fastslået, at censur og andre forebyggende forholdsregler aldrig på ny kunne indføres. Grundlaget for myndighedernes beregning af den enkelte skatteborgers indkomst- og formueskat er først og fremmest fastlagt i ligningsloven og kilde-skatteloven. Alligevel fremgår det af dagspressen, at Københavns kommune under det ligningsmæssige arbejde anvender et bedømmelsesgrundlag, der ligger langt ud over de rammer, der er fastlagt gennem skattelovgivningen. Det fremgår således af dagspressen, at et læserbrev, der udtrykte ønsket om, at to netop lukkede plejehjem burde åbnes igen, lå i den pågældende skatteborgers skattejournal.

Direkte adspurgt oplyser kontorchef Eigil Melbach Nielsen: »Den medarbejder, der behandler sagen, har åbenbart ment, at læserbrevet kunne have interesse for, hvordan vi kunne behandle sagen.«

En udtalelse af denne karakter lader formode, at det ikke er usædvanligt, at Københavns skattemyndigheder inddrager udtalelser i den offentlige debat og formodentlig så også lader en politisk vurdering indgå i fastlæggelsen af en række københavnske skatteborgers skattepligtige indkomst.

Kontorchefens udtalelse og den i den konkrete sag anvendte fremgangsmåde er en uhyggelig og uhyrlig krænkelse af helt fundamentale forudsætninger for vort demokrati og folkestyre. På denne baggrund er det af meget stor betydning at få en orientering om, hvad indenrigsministeren som tilsynsmyndighed for Københavns kommune vil foretage sig f. eks. med henblik på at foranledige en politimæssig undersøgelse af Københavns kommunes skatteadministration.

Besvarelse (20/7 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Til brug ved besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Københavns borgerrepræsentation, der i sit svar har henvist til en samtidig fremsendt redegørelse afgivet af direktoratet for Københavns skatte- og registerforvaltning til magistratens 6. afdeling.